

rifikerer man meget let, at hele Foranstaltningen paa § 27 bliver mindre aktiv, end man kunde ønske. — De to næste Forslag angaa Tilstud til de tekniske Skoler. Med Hensyn til Stillingen til disse Skoler skal jeg tillade mig at udtale, at jeg ganske vist paaftjønner, at Finansudvalget har været villigt til at tiltræde alle Forslag om Nybygninger. Jeg skal ikke gaa stærkt ind paa de her foreliggende Nægtelser af Tilstud til Skolerne i Provindserne og Skolen i Kjøbenhavn. Den ærede Ordfører bemærkede, at der ikke forelæa nye Oplysninger. Det er imidlertid ikke Tilfældet; der foreligger nye Oplysninger, som jeg har tilladt mig at sende Finansudvalget; jeg tør antage, at det ærede Udvalg ikke endnu har haft Leilighed til at gjøre sig bekendt med disse Oplysninger, men vil gjøre det til 3die Behandling. Om selve Sagen skal jeg bemærke, at Bevillingen ganske vist vil vise sig nødvendig, og jeg haaber ogsaa, at man i Udvalget vil komme til den Erkjendelse. Man maa erindre, at disse Skoler søges af unge Haandværkslærlinge og er af stor Betydning for at bringe dem saavel Dannelse som Fagdannelse, og man vil let forstaa, at af de Skolejægende selv kan man ikke vente noget stort pekuniært Bidrag. De Bidrag, man skal have, maa man faae af Staten og Kommunerne, og man faar dem jo ogsaa, men Kommunerne ere selvfølgelig tilbøjelige til at afsætte deres Bidrag efter, hvad Staten bidrager. Hvis der var Tale om at udvide Undervisningen, kunde man sige, at det ikke var nødvendigt, men der er kun Tale om at holde den paa det samme Standpunkt som nu. Med andre Ord, nægtes Bevillingen, vil man være nødt til at indskrænke Undervisningen. Var her Tale om en Statsstole, vilde man være berettiget til at afholde Udgifterne, thi man vilde ikke kunne forlange, at en Statsstole skulde indskrænke sin Undervisning, fordi den ikke havde tilstrækkelige Midler, men der er Tale om en af Staten og Kommunerne understøttet Skole, hvis Virksomhed man vil blive nødt til at indskrænke, hvis denne Bevilling ikke gives, og jeg haaber derfor, at Sagen atter vil blive taget under Overveielse til 3die Behandling. Under Nr. 37 foreslaar Flertallet at nægte et Tilstud af 5,000 Kr. til Driften af et af Garverforeningen i Danmark oprettet Faglaboratorium.

Den ærede Ordfører var bange for, at et saadant Tilstud skulde føre Konsekventer med sig. Jeg kan med Hensyn hertil tildels henholde mig til, hvad der blev fremført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgfreds (Scharling), og jeg skal dertil føie den Bemærkning, at man ikke maa glemme, at Laboratoriet er oprettet. Det paagjældende Sag, der staar under en meget betydelig udenlandsk Konkurrence, og mere end de fleste har Trang til Undersøgelse i den Retning, har selv oprettet et Laboratorium; det gjælder altsaa om at holde det gaende, og jeg kan ikke se, at det vil have videre Konsekventer, at man giver denne Bevilling. Jeg anbefaler derfor vedblivende, at man giver den. Med Hensyn til Sparekassenspektørens Rejsegodtgjørelse, er jeg rigtignok ikke ganske enig med den ærede Ordfører. Det ligger i Sagens Natur, at slige Rejsegodtgjørelser skulle holdes indenfor bestemte Grændser, men paa den anden Side, maa man erindre, at man her staar overfor en Embedsmand, som skal rejse, og hvis væsentligste Opgave er, gennem Rejser at sætte sig i Forbindelse med Sparekasserne i Landet, og der kan meget let indtræffe Tilfælde, hvor den Bedkommende er nødt til at rejse, uagtet det er henimod den Tid, da Bevillingen omtrent er opbrugt. Det Tilfælde, kan jo indtræffe, at en Sparekasse gaar i Uorden hvilket virkelig er sket flere Gange i de sidste Aar, og der kan være andre Grunde til, at han maa rejse, saa at jeg ikke uden videre kan gaa ind paa at erkjende, at den paagjældende Bevilling ikke er kalkulatorisk. — Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Wingel) udtalte sig meget varmt for, at vi skulde gaa til videregaaende geologiske Undersøgelse, og særlig til geologisk Kortlægning. Jeg takker det ærede Medlem for Anvisningen paa en Bog, som jeg dog maa sige, ikke var mig ganske ubekendt, før det ærede Medlem var saa venlig at opgive mig Adressen. Jeg anerkjender selvfølgelig tilfulde Betydningen af, at man kommer ind her paa noget Saadant, og Spørgsmaalet skal blive taget under Overveielse, men jeg anser det for noget tvivlsomt — bindende skal jeg selvfølgelig ikke udtale mig derom — om det skulde optages som et Sag under Indenrigsministeriet, som et Landbrugssag. Jeg tror det egentlig ikke; jeg tror nærmest, at det maa være rent videnskabelig begrundet,